

Sygn. akt: I 1 C 1504/17 upr.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 stycznia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny Sekcja d/s rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Ewa Kokowska-Kuternoga

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Marta Bona

po rozpoznaniu w dniu 10 stycznia 2018 r. w Gdyni

sprawy z powództwa (...) N. z siedzibą w W.

przeciwko A. R.

o zapłatę

I oddała powództwo w całości;

II kosztami postępowania w kwocie 317,00 złotych, w tym 270,00 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego obciąża powoda uznając je za uiszczone w całości.

UZASADNIENIE

Powód, (...) N. (...) z siedzibą w W. wniósł w dniu 21.4.2017r o orzeczenie nakazem zapłaty, aby pozwana A. R. zapłaciła powodowi kwotę 1293, 16 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 21.4.2017r do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż w dniu 9 .12. 2013 r. T. (...) Spółka zoo w W. udzieliła pozwanemu , A. R. , pożyczki nr (...). Pożyczka nie została spłacona w terminie i określonych w umowie ratach, wobec czego wierzyciel wezwał pozwaną do zapłaty niespłaconej reszty, zaś potem- wobec braku wpłaty- wypowiedział umowę i w dniu 25.3.2014r zaległość stała się wymagalna w wysokości 1293, 16 zł . W międzyczasie umowami cesji wierzytelność wobec pozwanej nabył powód .

pozew, k. 2-5v

Postanowieniem wydanym w sprawie VI Nc-e (...) Sąd Rejonowy w Lublinie Lublin-Zachód przekazał sprawę do Sądu Rejonowego w Gdyni

postanowienie, k. 6

Po wpłynięciu sprawy do Sądu Rejonowego w Gdyni, powód , (...) N. (...) z siedzibą w W., uzupełnił braki formalne i wniósł o zasądzenie od pozwanej A. R. kwoty 1293, 16 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 21.4.2017r do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania. W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż w dniu 9 .12. 2013 r. T. (...) Spółka zoo w W. udzieliła pozwanemu , A. R. , pożyczki nr (...). Pożyczka nie została spłacona w terminie i określonych w umowie ratach, wobec czego wierzyciel wezwał pozwaną do zapłaty niespłaconej reszty, zaś potem- wobec braku wpłaty- wypowiedział umowę i w dniu 25.3.2014r zaległość stała się wymagalna w wysokości 1293, 16 zł . W międzyczasie umowami cesji wierzytelność wobec pozwanej nabył powód .

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 9.12.2013 r. T. (...) Spółka zoo w W. udzieliła pozwanemu, A. R., pożyczki w wysokości 800 zł na 45 tygodni. Miała być spłacona w tygodniowych ratach po 36,27 zł. Pozwany zobowiązał się do spłaty odsetek umownych w wysokości 57,92 zł za cały okres spłaty pożyczki, przy oprocentowaniu 16 % w stosunku rocznym. Do kwoty należnej do spłaty doliczono: opłatę za spłatę w mieszkaniu- 774, 45 zł .

Zgodnie z § 7 pkt 1 umowy, w razie niespłacenia raty w terminie, naliczane będą odsetki karne w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP w stosunku rocznym.

umowa pożyczki – k.64-, regulamin, k. 65-65v, wniosek o pożyczkę, k. 66-66v, karta kontrolna, k. 67-67v

W dniu 30.12.2014r T. (...) Spółka zoo w W. sprzedała udziały (...) SA / dawniej (...) Finanse SA .

umowa , k. 25–35v,

W dniu 4.2.2015r pomiędzy F. Spółka zoo w W., a (...) Finanse SA w W. została zawarta umowa cesji wierzytelności

umowa, k. 20-21, załącznik nr 1, k. 22-24,

W dniu 30.6.2015r pomiędzy (...) SA / dawniej (...) SA/ a (...) N. (...) z siedzibą w W. została zawarta umowa cesji wierzytelności

umowa, k. 53-56

W dniu 13.2.2015r i 17.8.2015r (...) Finanse SA w W. wezwał A. R. do natychmiastowej zapłaty należnego świadczenia , zawiadamiając o cesji wierzytelności.

zawiadomienie i wezwanie – k. 13-14v

Na dzień sporządzenia pozwu do Sądu wysokość zadłużenia z tytułu niespłaconego kapitału wynosiła 1083, 78 zł oraz 78, 82 zł tytułem odsetek umownych, 78, 39 zł tytułem odsetek ustawowych za okres od 5.2.2015r do dnia 31.12.2015r, 52,17 zł tytułem odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 1.1.2016r do dnia 20.4.2017r,

uzasadnienie pozwu – k.5,

Sąd zważył co następuje:

Pozwany nie stawił się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę, nie złożył odpowiedzi na pozew, ani w inny sposób nie zajął stanowiska w sprawie. Zaszły więc warunki z art. 339 § 1 k.p.c. do wydania wyroku zaocznego w stosunku do pozwanego. Jednocześnie § 2 tego przepisu wskazuje, iż w takim przypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości. Niezależnie od ustalenia podstawy faktycznej sąd zawsze jest zobowiązany rozważyć, czy żądanie pozwu jest zasadne w świetle norm prawa materialnego. Negatywny wynik takiej analizy powoduje wydanie wyroku zaocznego oddalającego powództwo (por. m.in. wyrok SN z dnia 7 czerwca 1972 r., III CRN 30/72, LEX nr 70940.

W myśl ogólnych zasad na powodzie spoczywa ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie, zaś na pozwanym obowiązek udowodnienia okoliczności uzasadniających jego wnioski o oddalenie powództwa/ por. art. 6 kc :”Ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.”/.

W niniejszej sprawie powód dochodząc zapłaty wskazanej w pozwie kwoty powinien był wykazać zasadność obciążenia pozwaną żadaną kwotą, charakter umowy jaka łączyła strony oraz jakie świadczenia w ramach tej umowy powinien pozwany ponosić na rzecz poprzednika prawnego powoda. Zdaniem Sądu to powód jako profesjonalista, od którego wymaga się staranności w wyższym stopniu, powinien ponosić wszelkie konsekwencje związane ze swoją

niedokładnością, zaniedbaniem i niekonsekwencją. Mając na uwadze jedną z podstawowych zasad postępowania cywilnego, a mianowicie obowiązku udowadniania faktów i twierdzeń przez stronę wywodzącą z tychże faktów skutki prawne, określoną w dyspozycji art. 6 k.c., Sąd uznał, iż to rzeczą powoda było dążyć do zgromadzenia i przedstawienia Sądowi należytego rodzaju dowodów. Wszelkie zatem zaniechania podejmowania takich działań przez powoda, jego ewentualne zaniedbania i przeoczenia, stanowią zarazem wyraz woli strony powodowej i pociągać muszą za sobą niekorzystne dla niej skutki procesowe.

Mając na uwadze powyższe należy wskazać, iż faktów, z których wywodzone jest dochodzone roszczenie powinien w zasadzie dowieść powód. Nawet brak zajęcia stanowiska przez pozwanego nie zwalnia powoda od wykazania sądowi, iż żądanie sformułowane w pozwie istnieje.

W ocenie Sądu powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Art. 509.kc stanowi, że :” § 1. Wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania.”, art. 511.:” Jeżeli wierzytelność jest stwierdzona pismem, przelew tej wierzytelności powinien być również pismem stwierdzony.”, art. 516.:” Zbywca wierzytelności ponosi względem nabywcy odpowiedzialność za to, że wierzytelność mu przysługuje.” regulują prawa i obowiązki stron umowy cesji oraz wierzyciela i dłużnika. Każdy, kto powołuje się na fakt nabycia długu winien wykazać dokumentem ten fakt.

Powód nie wykazał należyte nabycia swojego roszczenia wobec pozwanej, albowiem załączone do pozwu załączniki na k.16-19 nie zostały opisane i nie wiadomo do której z umów cesji należą.

W niniejszej sprawie poza sporem był fakt zawarcia przez pozwanego w dniu 9.12. 2013 r., umowy pożyczki , a także umów zbycia udziałów i cesji pomiędzy podmiotami: (...) Finanse SA w W., F. Spółka zoo w W., (...) N. (...) z siedzibą w W., T. (...) Spółka zoo w W. . Brak jednak dowodu, że przedmiotem tych umów była również wierzytelność wobec pozwanej. Zdaniem Sądu, powód nie przedstawił dokumentów wskazujących na istnienie stosunku zobowiązaniowego i zasadności żądania wskazanych kwot i sposobu dokonania wyliczeń pomiędzy powodem, jako następcą prawnym a pozwanym.

Przepis art. 720 kc :” przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. Zatem z istoty umowy pożyczki wynika obowiązek jej zwrotu, choć to od stron zależy, w jaki sposób zwrot jej nastąpi.” wywiodła zasadnie roszczenie w tej sprawie. Pozwana nie przedstawiła żadnych dowodów, z których wynikałoby , że dokonała spłaty pożyczki w całości.

Mając powyższe na względzie Sąd orzekł jak w punkcie I , na mocy art. 720 § 1 k.c. w zw. z art. 509 kc i 511 kc oraz 6 kc oddalając powództwo, jako nie wniesione przez podmiot mający legitymację czynną.

O kosztach procesu Sąd orzekł w punkcie II wyroku, na mocy **art. 98.** kpc i § 2 ust. 1 oraz § 6 pkt 4 oraz § 12 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych obciążając kosztami postępowania powoda jako przegrywającego w całości sprawę. Na kwotę ustalonych kosztów składa się: 30 zł – opłata od pozwu, 270 zł - zastępstwo procesowe, 17 zł – opłata od pełnomocnictwa).